

חולין עג

שחט את אמו ואח"כ חתכה	ר' מאיר	חכמים
הבשר מגע נבלה	מגע טרפה שחוטה	

שאלה: אמאי? טומאת בית הסתרים היא, וטומאת בית הסתרים לא מטמא! לימא ר' מאיר לטעמיה, דתנן:

ר' מאיר	ר' יוסי	
שלושה על שלשה שנחלק	וכי באיזה מדרס נגע זה? אלא: אבל טמא מגע זב	טמא מגע מדרס, אבל טמא מגע מדרס

תשובה 1: לאו איתמר עלה, אמר עולא: ל"ש אלא שלשה על שלשה שנחלק, אבל שלש על שלש הבאות מבגד גדול - בשעת פרישתן מאביהן מקבלות טומאה מאביהן, הא נמי - בשעת פרישתן מאבר מקבל טומאה מאבר.

תשובה 2: רבינא אמר: בגד - לאו לחתיכה קאי, עובר - לחתיכה קאי, וכל העומד לחתוך כחתוך דמי.

שאלה: כמאן - כרבי מאיר! דתנן:

ר' מאיר	חכמים	
כל ידות הכלים שהן ארוכות ועתידי לקצצן	מטביל עד מקום מדה	עד שיטביל את כולו

תשובה: אפילו תימא רבנן - חבורי אוכלין, כמאן דמפרתי דמי, ונגיעי בהדדי.

קושי על רבינא מהמשנה:

• בשלמא לעולא, היינו דקתני חתכה,

• אלא לרבינא, מאי חתכה?

תירוץ: אידי דתנא רישא חתכה, תנא נמי סיפא חתכה.

וחכמים אומרים מגע טרפה שחוטה.

שאלה: טרפה שחוטה מי מטמא?

תשובה: אין, כדאבוה דשמואל, דאמר אבוה דשמואל: טרפה ששחטה - מטמאה במוקדשין.

שחט את אמו ואח"כ חתכה

ר' מאיר	חכמים	
המשנה שלנו	מגע טרפה שחוטה	הבשר מגע נבלה
הברייתא לפי ההסבר - חסורי מחסורא, והכי קתני	אמרו לו: טרפה תוכיח, ששחיטתה מטהרתה מידי נבלה, ואינה מתירתה באכילה.	אמר להן רבי מאיר: וכי מי טיהרו לאבר זה מידי נבלה - שחיטת אמו, א"כ תחירונו באכילה!
	אמרו לו: הרבה מצלת על שאינו גופה יותר מגופה, שהרי שנינו "חותך מן העובר שבמעיה - מותר באכילה, מן הטחול ומן הכליות - אסור באכילה"	אמר להן: לא, אם טיהרה שחיטת טרפה אותה - דבר שהיא גופה, תטהר את האבר - דבר שאינו גופה?

רשב"ל	ר' יוחנן לשון 1	ר' יוחנן לשון 2	עוברים
מחלוקת מגע נבלה/מגע טריפה	מחלוקת - מגע נבלה/מגע טריפה שחוטה	מחלוקת - מגע נבלה/מגע טריפה שחוטה	אבר
מגע טריפה שחוטה	דברי הכל שחיטה עושה ניפול (ניתוק - נבלה)	דברי הכל אין שחיטה עושה ניפול (לא מנותק - טריפה)	הטעם
	מ"ט דר' יוחנן אליבא דרבנן (אבר המדולדל נבלה ועובר טריפה)	מ"ט דרבי יוחנן אליבא דר"מ (עובר נבלה ואבר טריפה)	
	עובר אית ליה תקנתא בחזרה, אבר לית ליה תקנתא בחזרה	עובר לאו גופה	קושי
	אמר להם ר' מאיר: לא, אם טיהרה שחיטת טרפה אותה, ואת האבר המדולדל בה - דבר שגופה, תטהר את העובר - דבר שאינו גופה? לרבי יוחנן קשיא כי אין אף אחד שמתיר אבר!		

עוד מאמר בשם ר' יוחנן – מצוטט ע"י רב יצחק בר יוסף: הכל מודים

- שמיתה עושה ניפול (אבר מן החי),
- ואין שחיטה עושה ניפול (טומאת טריפה שחוטה).
הבנת דבריו: במאי עסקינן?
- אילימא באבר דעובר - מיפלג פליגי!
- אלא באבר דבהמה
- קושי: מיתה תנינא, שחיטה תנינא!

שחיטה תנינא	מיתה תנינא
נשחטה בהמה (עם בשר ואבר מדולדלים) הוכשרו בדמיה, דברי ר"מ; ר"ש אומר: לא הוכשרו! ↓ משמע גם האבר וגם הבשר אינם מטמאים טומאת נבילה או אבר מן החי	מתה הבהמה - הבשר צריך הכשר, והאבר מטמא משום אבר מן החי, ואינו מטמא משום אבר מן הנבלה, דברי ר' מאיר ↓ שניהם אינם מטמאים טומאת נבילה

תירוץ: אי מההיא, ה"א: מאי **הוכשרו** – אבשר ולא אאבר

קושי: והא **הוכשרו** קתני!

תירוץ: מהו דתימא:

- חד לבשר הפורש מן הבהמה,
- וחד לבשר הפורש מן האבר (והאבר עצמו טמא כאבר מן החי)
הסבר התירוץ: ומאי אולמיה דהאי מהאי? סלקא דעתך אמינא,
הואיל ומטמא טומאה חמורה אגב אביו - אימא לא ליבעי הכשר,
קמשמע לך.

הרבנית מישל פורור
הדרן - קול נשי בשיתחלמודי

• hadran.org.il/he •